

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sžk/32/2020
Identifikačné číslo spisu: 8018200543
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8018200543.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): Mgr. E. G., bytom D. XX, L., proti žalovanému: Obecný úrad Banské, so sídlom Banské 320, o správnej žalobe opomenutého účastníka, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/81/2018-79 zo dňa 28. júla 2020, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa náhrada trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením č.k. 5S/81/2018-79 zo dňa 28. júla 2020 postupom podľa § 99 písm. h/ v spojení s § 179 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby správny súd vyslovil, že stavebné povolenie obce Banské č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 nie je právoplatné a uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi stavebné povolenie do vlastných rúk v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 170 písm. b/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania ich náhradu nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca vo svojej žalobe poukazoval na uznesenie krajského súdu vydané v konaní pod sp.zn. 5S/27/2016, ktorým uložil žalovanému povinnosť doručiť mu rozhodnutie - stavebné povolenie č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 v lehote 20 dní od dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Podľa žalobcu žalovaný doručil stavebné povolenie na adresu žalobcu dňa 26. septembra 2017, čím porušil povinnosť doručiť stavebné povolenie v stanovenej lehote uloženej uznesením krajského súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. júla 2017 a vykonateľnosť dňa 15. augusta 2017. Žalobca namietal, že stavebné povolenie vydané žalovaným bolo zasielané prostredníctvom poštovej prepravy na adresu žalobcu tzv. „obyčajne“, čím žalovaný porušil zákonom stanovenú povinnosť podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), podľa ktorého dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho

splnomocnením na preberanie zásielok. Žalobca tvrdil, že zásielku prevzala jeho manželka dňa 26. septembra 2017 bez písomného splnomocnenia na prevzatie takéhoto rozhodnutia. Poukázal na Stanovisko Slovenskej pošty, a.s., zo dňa 28. marca 2018, ktoré poskytla na základe jeho žiadosti vo veci poskytnutia informácií o prevzatí zásielky do vlastných rúk zo dňa 26. septembra 2017, kde je uvedené, že nakoľko v dodávacej knihe pri podpise prevzatia zásielky nie je uvedený vzťah preberajúceho k adresátovi, nie je možné zo strany Slovenskej pošty, a.s., preukázať dodanie zásielky oprávnenému prijímateľovi. Žalobca uviedol, že v uvedenom čase sa zdržiaval mimo miesta trvalého bydliska a zásielka sa mu dostala do dispozície až dňa 13. októbra 2017, kedy obratom aj zaslal odvolanie proti stavebnému rozhodnutiu žalovaného. V dôsledku nezákonného postupu pri doručovaní rozhodnutia stavebného povolenia do vlastných rúk došlo k omeškaniu podania odvolania v lehote určenej a týmto mu bolo odopreté právo vyjadriť sa k rozhodnutiu žalovaného v zákonom stanovenej lehote 15 dní od právoplatnosti doručenia stavebného povolenia. Žalobca vyslovil názor, že žalovaný týmto porušil ustanovenie § 33 ods. 2 a § 51 ods. 1 Správneho poriadku a poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že ak písomnosť prevzal niekto iný ako osoba oprávnená podľa zákona na prevzatie písomnosti určenej do vlastných rúk, písomnosť nie je možné považovať za doručenie a takéto doručenie inej osobe nemôže mať účinky riadneho doručenia a to ani v prípade, keby sa jej prostredníctvom písomnosť do rúk účastníka dostala. Argumentoval, že v konaní pod sp.zn. 5S/27/2016 vedenom na krajskom súde si zvolil splnomocneného právneho zástupcu JUDr. Jozefa Tomka plnomocenstvom zo dňa 11. mája 2016, ktorý bol jedinou oprávnenou osobou prijímať akékoľvek písomnosti v tomto konaní. Na základe vyššie uvedených skutočností dňa 9. apríla 2018 podal žiadosť o riadne doručenie stavebného povolenia č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 žalovanému, ktoré mu doposiaľ nebolo riadne doručené. Namietal, že odvolanie zo dňa 10. októbra 2017, ktoré podal voči stavebnému povoleniu, bolo podané na poštovú prepravu dňa 13. októbra 2017, ktoré Okresný úrad v Prešove, odbor bytovej výstavby a bytovej politiky vyhodnotil ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a to aj napriek tomu, že vo svojom stanovisku dôvodne argumentoval o nezákonnom doručení stavebného povolenia jemu ako účastníkovi konania. Z uvedených dôvodov považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za vecne nesprávne a nezákonné z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pre orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej podľa § 191 ods. 1 písm. g/ S.s.p.

3. Správny súd vychádzajúc zo žalobného petitu žalobcu, ktorým žiadal, aby krajský súd uložil žalovanému doručiť žalobcovi ako opomenutému účastníkovi stavebné povolenie č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 skúmal, či boli splnené podmienky na konanie podľa § 179 ods. 1 a 7 S.s.p. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného mal správny súd za preukázané, že rozhodnutie č. 194/2012 o povolení novostavby rodinného domu na pozemku parc.č. 253/3 v k.ú. L. pre stavebníka E. L. bolo vydané dňa 16. júla 2013. Žalobca podal žalobu krajskému súdu dňa 5. septembra 2018, z čoho je nesporné, že od vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného uplynuli viac ako tri roky, a preto nie sú splnené podmienky na konanie o správnej žalobe opomenutého účastníka, čím je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 179 ods. 4 S.s.p.

4. Správny súd mal taktiež za preukázané, že na krajskom súde bolo vedené konanie pod sp.zn. 5S/27/2016 vo veci žalobcu proti žalovanému Obec Banské, v konaní o správnej žalobe opomenutého účastníka, v ktorom konaní krajský súd uznesením č.k.5S/27/2016-19 zo dňa 8. júna 2017 uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi rozhodnutie - Stavebné povolenie č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 v lehote 20 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia, keď mal za to, že sú splnené podmienky podľa § 179 S.s.p.

5. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného okrem uvedeného krajský súd zistil, že žalovaný listom zo dňa 19. septembra 2017 doručil žalobcovi stavebné povolenie č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013, ktorým bola povolená stavba - novostavba rodinného domu na pozemku parc. 253/3 v k.ú. L. pre stavebníka E. L.. Podľa originálu doručky pripojenej k tomuto listu, zásielka - stavebné povolenie bolo žalobcovi zasielané doručenkou „do vlastných rúk“ a prevzatá dňa 26. septembra 2017. Zásielka bola adresovaná na meno žalobcu a na doručenke sa nachádza neidentifikovateľný podpis. V administratívnom spise žalovaného sa nachádza aj odvolanie proti stavebnému povoleniu podané

žalobcom listom zo dňa 10. októbra 2017, ktoré bolo podané na poštovú prepravu dňa 13. októbra 2017. V uvedenom odvolaní žalobca poukázal na to, že podáva odvolanie proti stavebnému povoleniu a konkrétne stanovisko (výhrady) predloží v čo najkratšom čase. Žalobca odvolanie doplnil žalovanému listom zo dňa 20. novembra 2017, ktorý bol doručený žalovanému dňa 22. novembra 2017, v ktorom uviedol svoje námietky k vydanému stavebnému povoleniu. Odvolanie žalobcu proti stavebnému povoleniu odstúpil žalovaný odvolaciu orgánu - Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorý listom č. OU-PO-OVBP2-2018/998459/22787 zo dňa 28. februára 2018 oznámil žalobcovi, že napadnuté rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 26. septembra 2017 a v súlade s § 54 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie bolo potrebné podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, t.j. do 11. októbra 2017. Žalobcom podané odvolanie bolo na poštovú prepravu odovzdané dňa 13. októbra 2017, teda po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote na podanie odvolania. Teda v danom prípade lehota na podanie odvolania žalobcovi márne uplynula dňom 11. októbra 2017, kedy sa napadnuté rozhodnutie stalo právoplatným. Podanie žalobcu posúdil ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia Obce Banské č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 podľa § 65 Správneho poriadku v mimoodvolacom konaní a následne bol žalobca vyzvaný na zaplatenie správneho poplatku výzvou zo dňa 29. januára 2018, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 7. februára 2018. Z listu ďalej vyplýva, že žalobca v lehote určenej odvolacím orgánom správny poplatok nezaplatil, z uvedeného dôvodu podnet žalobcu odložil.

6. V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia vyplývajúce z obsahu administratívneho spisu krajský súd uviedol, že z poučenia rozhodnutia - stavebného povolenia č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 vyplýva, že proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Obec Banské. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, čo v danom prípade zo strany žalobcu nebolo splnené. Podľa názoru správneho súdu preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. októbra 2017, a žalobca pred jeho právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje Správny poriadok, je podľa § 7 S.s.p. vylúčené a ide v tomto prípade o splnenie podmienky pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p., podľa ktorého správny súd uznesením odmietne žalobu.

7. Krajský súd vyslovil názor, že pokiaľ žalobca nesúhlasil s posúdením ním podaného odvolania proti stavebnému povoleniu č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013, odvolacím orgánom, ktorý listom zo dňa 28. februára 2018 vyhodnotil odvolanie ako oneskorene podané, mohol sa účinne domáhať ochrany svojich subjektívnych práv žalobou na krajskom súde proti opatreniu orgánu verejnej správy a to listu č. OU-PO-OVBP2-2018/008459/22787 zo dňa 28. februára 2018 proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky a to v lehote podľa § 181 ods. 1 S.s.p. Podľa krajského súdu, vychádzajúc z obsahu listu Okresného úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 28. februára 2018, možno takýto list považovať za opatrenie orgánu verejnej správy podľa ust. § 3 ods. 1 písm. c/ S.s.p., ktorý je spôsobilým predmetom prieskumu v konaní pred správnym súdom.

8. Správny súd tak postupom podľa § 99 písm. h/ v spojení s § 179 ods. 4 S.s.p. konanie o žalobe žalobcu zastavil, nakoľko dospel k záveru, že od vydania rozhodnutia žalovaného č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 uplynuli viac ako tri roky do podania žaloby žalobcom ako opomenutým účastníkom dňa 5. septembra 2018, keď lehota na jej podanie uplynula dňa 16. júla 2016.

9. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ S.s.p. Sťažovateľ uviedol, že pri doručovaní zásielky do vlastných rúk nebolo postupované v zmysle všeobecných obchodných podmienok Slovenskej pošty a nepožiadal poštu o doplnkovú službu, ktorá je podmienkou pre doručenie zásielky do vlastných rúk. Krajský súd tvrdenie, že zásielka mu bola doručená do vlastných rúk vyhodnotil nesprávne, nakoľko nedisponuje žiadnym relevantným dôkazným prostriedkom. Sťažovateľ oprel svoje stanovisko o zákon č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a bod č. 18.4 písm. a/ všeobecných obchodných podmienok Slovenskej pošty. Na podporu svojej argumentácie predložil čestné prehlásenie o prevzatí zásielky manželkou, obálku o jej doručení a kópiu plnej moci udelenej advokátovi JUDr. Jozefovi Tomkovi. Zopakoval, že žalovaný postupoval v rozpore s § 33 ods. 2 a § 51 ods. 1 Správneho poriadku a preto pokiaľ

pisomnosť určenú do vlastných rúk prevzal niekto iný ako oprávnená osoba, takéto doručenie nemôže mať účinky riadneho doručenia, a to ani v prípade, ak by sa jej prostredníctvom písomnosť do rúk účastníka dostala. Jeho právnomu zástupcovi však predmetná zásielka doručená nebola. V ďalších bodoch kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu považuje za zmätočné. Ďalej poukázal na ust. § 179 ods. 2 S.s.p., v zmysle ktorého za bezdôvodné nedoručenie rozhodnutia opomenutému účastníkovi správny súd môže i bez návrhu uložiť pokutu. Poukázal na ust. § 173 ods. 3 a 4 S.s.p. a mal za to, že riadne opravné prostriedky podával v určenej lehote. Vzhľadom na to, že sťažovateľovi nebolo stavebné povolenie doručené zákonným spôsobom t.j. do vlastných rúk, predošlé uznesenie krajského súdu nebolo právoplatné, tým je dostatočným spôsobom odôvodnené, že neuplynula doba 3 rokov od právoplatnenia uznesenia. Žiadal preto, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti nebolo podané.

11. Dňom 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky svoju činnosť, t.j. začal konať a rozhodovať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal a rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v Správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Od 1. augusta 2021 teda koná a rozhoduje o kasačných sťažnostiach Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Predmetná vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že nie je dôvodná.

13. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu č.k. 5S/81/2018-79 zo dňa 28. júla 2020, ktorým podľa § 99 písm. h/ v spojení s § 179 ods. 4 S.s.p. konanie o správnej žalobe opomenutého účastníka - sťažovateľa zastavil po tom čo zistil, že od vydania rozhodnutia žalovaného č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 uplynuli viac ako tri roky do podania žaloby sťažovateľom ako opomenutým účastníkom dňa (5. septembra 2018), keď lehota na podanie tejto žaloby uplynula dňa 16. júla 2016.

14. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti považoval kasačný súd za potrebné zaujať právny názor k otázke, či uplatneným postupom krajského súdu došlo k zaťaženiu napadnutého uznesenia vadami v zmysle ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ S.s.p., ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

15. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu ako i pripojeného administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy zistil, že sťažovateľ sa správnu žalobou podanou krajskému súdu dňa 5. septembra 2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by správny súd vyslovil, že stavebné povolenie obce Banské č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 nie je právoplatné a zároveň sa domáhal, aby správny súd uložil povinnosť žalovanému doručiť sťažovateľovi predmetné stavebné povolenie do vlastných rúk v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Z obsahu žaloby ako i jej petitu tak vyplývala najmä požiadavka sťažovateľa na vydanie rozhodnutia v zmysle § 179 ods. 1 S.s.p., ktorým by správny súd rozhodol, že žalovaný orgán verejnej správy je povinný doručiť sťažovateľovi ako opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie - stavebné povolenie obce Banské č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013.

16. Kasačný súd predovšetkým uvádza, že konanie o správnej žalobe opomenutého účastníka konania je čiastočne odlišné od „bežného“ konania o všeobecnej správnej žalobe. Správny súd totiž pri správnej žalobe opomenutého účastníka preskúmava dve skutočnosti. Prvou je posúdenie otázky, či žalobcovi patrí postavenie opomenutého účastníka. Druhou skutočnosťou, ktorú správny súd obligatórne skúma je posúdenie toho, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy neuplynuli viac ako tri roky. Uvedený korektív týkajúci sa stanovenia trojročnej lehoty

má zásadný význam, pretože chráni právnu istotu spojenú s vydaním rozhodnutí a opatrení, pri ktorých by v dôsledku chybného doručovania mohla byť následne spochybnená ich právoplatnosť, resp. účinky, či už v dôsledku možného nastúpenia inštančného administratívneho postupu alebo súdneho prieskumu. Vzhľadom na kumulatívnu povahu uvedených skutočností ako podmienok, od ktorých sa odvíja úspešnosť žaloby platí, že ak správny súd jednoznačne zistí, že od vydania žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia uplynuli viac ako tri roky nemusi súčasne preskúmať aj splnenie ďalšej podmienky týkajúcej sa posúdenia toho, či žalobcovi malo v administratívnom konaní patriť postavenie účastníka konania a či mu bolo rozhodnutie alebo opatrenie riadne doručené. Takéto zisťovanie by totiž nemohlo viesť k reálnemu zlepšeniu postavenia žalobcu (tu pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžp/3/2012 zo dňa 29. februára 2012).

17. Lehota stanovená v § 179 ods. 1, resp. v § 179 ods. 4 S.s.p., je lehotou prekluzívnou (jej uplynutím dochádza k zániku práva neuplatneného v tejto lehote), na ktorú musí správny súd vždy ex offo prihliadať. Uvedená lehota sa pritom počíta odo dňa vydania rozhodnutia s tým, že zákonodarca ako rozhodný časový okamih, ku ktorému sa posudzuje zachovanie lehoty stanovil podanie žaloby správneho súdu, čo vyplýva aj zo samotného ust. § 179 ods. 4 S.s.p. veta druhá, v zmysle ktorého správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky. V predmetnej veci sa sťažovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by správny súd postupom podľa § 179 ods. 1 S.s.p. uložil žalovanému orgánu verejnej správy povinnosť doručiť sťažovateľovi ako opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie - stavebné povolenie obce Banské č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013. Vzhľadom na to, že k vydaniu rozhodnutia, ktorého doručenia sa sťažovateľ domáhal došlo dňa 16. júla 2013, trojročná prekluzívna lehota na podanie žaloby opomenutého účastníka sťažovateľovi uplynula dňom 16. júla 2016. Sťažovateľ však podal žalobu krajskému súdu dňa 5. septembra 2018, .t.j. zjavne po uplynutí tejto lehoty a preto jediným do úvahy prichádzajúcim procesným následkom bolo zastavenie konania postupom podľa § 99 písm. h/ v spojení s § 179 ods. 4 S.s.p.

18. Kasačný súd ďalej poukazuje na to, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti sa týkali predovšetkým nesprávnosti postupu žalovaného v súvislosti s doručovaním rozhodnutia - stavebného povolenia obce Banské č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013, ktoré bolo realizované ako povinnosť uložená uznesením krajského súdu č.k. 5S/27/2016-19 zo dňa 8. júna 2017, po tom, čo bolo vyhovené skôr podanej žalobe opomenutého účastníka - sťažovateľa. Uvedené námietky už s poukazom na nesplnenie podmienky zachovania trojročnej lehoty na podanie žaloby neboli spôsobilé privodiť pre sťažovateľa iný/priaznivejší výsledok konania. Posúdenie otázky, či sťažovateľovi bolo doručené rozhodnutie č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013, prináležalo už krajskému súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 5S/27/2016, v rámci tzv. dosledovania splnenia uloženej povinnosti doručiť sťažovateľovi rozhodnutie aj s možnosťou vynútenia tejto povinnosti uložením pokuty správnym súdom. Pokiaľ sťažovateľ namietal nesprávnosť postupu žalovaného pri doručovaní rozhodnutia č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013 do vlastných rúk, v dôsledku čoho mal zmeškať lehotu na podanie opravného prostriedku, kasačný súd poukazuje na to, že uvedený opravný prostriedok bol žalovaným odstúpený Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky ako odvolaciemu orgánu, ktorý mu listom č. OU-PO-OVBP2-2018/998459/22787 zo dňa 28. februára 2018 oznámil, odvolanie bolo podané po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote na podanie odvolania a odvolanie posúdil ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia podľa § 65 Správneho poriadku v mimoodvolacom konaní. Kasačný súd musel prisvedčiť argumentácii krajského súdu, že sťažovateľovi nič nebránilo ním namietané nedostatky týkajúce sa porušenia ustanovení Správneho poriadku o doručovaní písomnosti do vlastných rúk uplatniť v konaní o všeobecnej správnej žalobe (§ 177 a nasl. S.s.p.) a to v lehote podľa § 181 ods. 1 S.s.p. V rámci takéhoto konania bolo možné preskúmať zákonosť listu (majúceho povahu opatrenia v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. c/ S.s.p.) odvolacieho orgánu č. OU-PO-OVBP2-2018/998459/22787 zo dňa 28. februára 2018, práve s ohľadom na posúdenie splnenia podmienok riadneho doručenia rozhodnutia, resp. včasnosti podania odvolania sťažovateľom. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že sťažovateľom zvolená formulácia žalobného návrhu v časti, ktorým sa domáhal vyslovenia, že napadnuté rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť nezodpovedá procesnej právnej úprave - Správneho súdneho poriadku týkajúcej sa žaloby opomenutého účastníka konania. Z obsahu žaloby je však zrejmé, že sťažovateľ tým namietal nesprávnosť postupu žalovaného pri

doručovaní rozhodnutia - stavebného povolenia, resp. že mu predmetné rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk a teda, že v dôsledku tohto pochybenia nenadobudlo právoplatnosť. Na základe toho žiadal, aby krajský súd uložil žalovanému povinnosť jeho doručenia sťažovateľovi. Ako už kasačný súd vyššie poznamenal, nesprávnosť tohto postupu (aj s poukazom na uplynutie lehoty v zmysle § 179 ods. 1, resp. v § 179 ods. 4 S.s.p.) nebolo možné preskúmať v predmetnom konaní o žalobe opomenutého účastníka, ale podaním všeobecnej správnej žaloby v režime ust. § 177 a nasl. S.s.p. o preskúmanie opatrenia odvolacieho orgánu č. OU-PO-OVBP2-2018/998459/22787 zo dňa 28. februára 2018.

19. Kasačný súd taktiež poznamenáva, že sťažovateľ sa v konaní pred krajským súdom opätovne domáhal uloženia tej istej povinnosti po tom, čo jeho skôr podanej žalobe opomenutého účastníka už bolo uznesením krajského súdu č.k. 5S/27/2016-19 zo dňa 8. júna 2017 vyhovené, keď žalovanému bola uložená povinnosť doručiť sťažovateľovi rozhodnutie č. 194/2012 zo dňa 16. júla 2013, t.j. do úvahy by prichádzal i procesný postup v zmysle § 98 ods. 1 písm. a/ S.s.p. - odmietnutie žaloby v dotknutej časti žalobného návrhu.

20. Pokiaľ sťažovateľ krajskému súdu vytýkal odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p., v tejto spojitosti je nutné uviesť, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne konkrétne rozhodnutie kasačného súdu, ktoré by umožňovalo posúdenie dôvodnosti tejto námietky. Kasačný súd rovnako nevzhladol v konaní, resp. rozhodnutí krajského súdu pochybenia v majúce pôvod v ust. § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p., keď nezistil, že by správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia popísal skutkové zistenia, z ktorých pri formulácii svojich záverov vychádzal, pričom zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom predostrel vlastné úvahy, ktorého ho viedli k právnomu záveru o nutnosti konanie o žalobe sťažovateľa postupom podľa § 99 písm. h/ v spojení s § 179 ods. 4 S.s.p. zastaviť. Sťažovateľ pritom (odhliadnuc od toho, že nezrozumiteľne poukazoval aj na ustanovenia § 173 ods. 3 a 4 S.s.p., ktoré právna úprava nepozná) v kasačnej sťažnosti bližšie nezdôvodnil, v čom malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, resp. ako inak mal vec právne posúdiť.

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 S.s.p. zamietol.

22. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

